

Kledingportretten

30 x 10,5

Kledingportretten

Het zijn stuk voor stuk personen voor wie je omkijkt op straat. Zo zou je ook door het leven willen: nonchalant, stijlbewust. Types die losjes meebewegen met de dynamiek van alledag – ‘in een stedelijke context’, vult de maker onmiddellijk aan – maar er niet compleet in opgaan. Ze zijn cool en hip, maar onttrekken zich ook aan die begrippen. De verschijningen die Judith Vos (Rotterdam, 1966) bedrieglijk eenvoudig uit stofresten tevoorschijn tovert, zijn afkomstig uit een universum dat bekend is en ook weer niet.

Vos' *Kledingportretten* ontstonden bij toeval. Na de dood van haar moeder, die ze intensief had verzorgd, had ze behoefte aan afleiding. ‘Ik dacht: misschien kan ik iets doen met haar kleding – dat je die niet hoeft te bewaren, maar toch een aandenken hebt.’ De gedachte vindt ze nog steeds mooi, maar zo ging het niet. Ze ging aan de slag met lapjes die ze nog had liggen en liet zich in poses en houdingen inspireren door foto's uit tijdschriften die ze door de jaren heen had verzameld. Al doende vond ze troost in de concentratie van het ‘klein werken’, en voordat ze het wist had ze iets te pakken dat uitgroeide tot een reeks.

In deze serie komt alles samen wat Vos aan vakmanschap en ervaring in huis heeft: wat ze als klein meisje leerde van haar oma achter de naaimachine; wat ze zich op de middelbare school eigen maakte in een atelier voor theaterkostuums, terwijl ze daarnaast zelfgemaakte ‘punkerige’ outfits aan winkeltjes verkocht; wat ze opstak tijdens haar studie ‘textiel monumentaal’ aan de kunstacademie. Aan alles is te zien dat ze wéét hoe je een mouw knipt en hoe stof valt.

Met haar *Kledingportretten* houdt Judith Vos ons en zichzelf een spiegel voor. ‘Je moet iets aan, iedereen moet erover nadenken,’ zegt ze nuchter. Het arsenaal aan broeken, jassen, tassen, blouses dat de moderne consument ter beschikking staat, is oneindig. Keuze te over, voor elke gelegenheid en voor elk seizoen opnieuw. Zelf houdt ze van sterke lijnen, van mannenkleding: ‘Bij de vrouwen zit er al gauw een ruche of franje aan.’ Maar achter het verlangen dat een kledingstuk kan oproepen (al was het maar om dat ene detail of om hoe de stof beweegt), doemt ook al gauw het besef op van ‘genoeg is genoeg’.

Eerder speelde ze met *Aan*, een conceptueel kunstproject, met het bewustzijn van overaanbod en archetypes in de mode. Ze exposeerde een fictieve kledingcollectie in een galerie: 01 Jurk, 02 Rok, 03 Lange broek, enzovoorts. Waarom niet één standaardcollectie ontwerpen met kledingstukken en accessoires die hooguit verschillen in kleur of stofkeuze? In de serie *Kledingportretten* borduurt ze voort op dat idee. Met één groot verschil. Dit zijn kunstwerken – miniatuurcollages – met een menselijke maat en een kloppend hart. In de precisie van de uitvoering en het understatement van het resultaat schuilt een poëzie die hebbertig maakt en de verbeelding aan het werk zet. Precies zoals goed gemaakte kleding dat doet.

Nicoline Baartman
Juli, 2023

Judith Vos

26,5 x 18,5

27 x 15

29 x 17

27 x 14,5

27 x 19

27 x 15

29 x 12,5

22,5 x 15

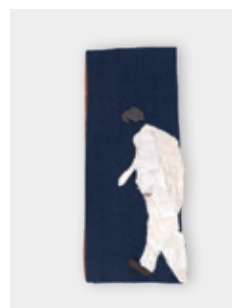
28 x 12

22 x 12

28 x 7

23,5 x 10

26 x 17

18 x 9

27,5 x 14

20,5 x 12

22,5 x 17,5

24 x 19,5

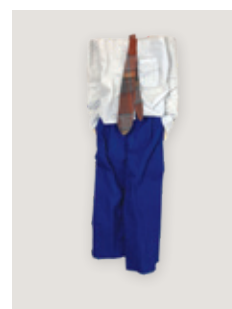
21 x 14

20 x 16

25 x 16

35 x 14

29,5 x 11

33 x 17

In opdracht

Kledingportretten gemaakt van een kledingstuk dat gedragen is door een overleden dierbare.

Kledingportret moeder

Kledingportret vader

26,5 x 18,5

25 x 14,5

contact

aan@judith-vos.nl

 [judith-vos](https://www.instagram.com/judith-vos)

Judith Vos is kunstenaar-vormgever en werkt bij Villa Augustus in Dordrecht. Ze studeerde aan de Sociale Academie in Leiden en de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag.